

ZOFÓNIÁS

1

2

3

FEJEZET 1

Az Úr igéje, a melyet szólt Sofóniásnak, a Kusi fiának, a ki Gedáliás fia, a ki Amariás fia, a ki Ezékiás fia, Jósiásnak az Amon fiának idejében.

² Elvesztek, mindent elvesztek e föld színéről, azt mondja az Úr.

³ Elvesztek embert és barmot; elvesztem az ég madarait, és a tenger halait és a botránkoztatás eszközeit a hitetlenekkel együtt; az embert is kiirtom a föld színéről, azt mondja az Úr.

⁴ És kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, és kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt;

⁵ Azokat is, a kik a háztetőkön az ég seregének hajlonganak, és azokat, a kik hajlonganak, esküdvén az Úrra, de esküsznek az ő Molokjokra is;

⁶ Azokat is, a kik elfordultak az Úr követésétől, és a kik nem keresik az Urat és nem tudakoznak felőle.

⁷ Hallgass az Úr Isten orczája előtt, mert közel van az Úrnak napja, mert áldozatot készített az Úr, megszentelte az ő hivatalosait.

⁸ És leszen az Úr áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, a kik idegen öltözetbe öltöztek.

⁹ És megfenyítem mindazt, a ki a küszöbön ugrál ama napon, a kik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg az ő uroknak házáat.

¹⁰ És leszen azon a napon, azt mondja az Úr, kiáltó szózat a hal-kaputól fogva, és jajgatás az alsó városból, és nagy recsegés a halmok felől.

¹¹ Jajgassatok, ti, a kik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmár nép, kivágattatik minden, a ki ezüstöt mér.

¹² És leszen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekkel, és megfenyítem azokat, a kik saját seprejőkön hevernek, a kik ezt mondják szívökben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr.

¹³ És gazdagságuk prédává lesz, házaik pedig pusztává. Építenek házakat, de nem lakják, és plántálnak szőlőket, de nem isszák azoknak borát.

¹⁴ Közel van az Úrnak nagy napja, közel van és igen siet; az Úr napjának szava keserves, kiáltoz azon a hős is.

¹⁵ Haragnak napja az a nap, szorongatásnak és nyomorúságnak napja; pusztításnak és pusztulásnak napja; sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borúnak napja.

¹⁶ Kürtnek és tárogatónak napja a megerősített városok ellen és a büszke tornyok ellen!

¹⁷ És megszorogatom az embereket és járnak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen,

és kiontatik vérök, mint a por, és testök, mint szemét.

¹⁸ Sem ezüstjök, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket az Úr haragjának napján, és az ő féltő szeretetének tüze megemésztí az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget e föld minden lakosának.

FEJEZET 2

Térjetez eszetekre, s eszméljetez fel, ti, arczátlan nemzet,

² Mielőtt szűlne a végzés (mint a polyva száll tova az a nap!); míg rátok nem jön az Úr haragjának tüze, míg rátok nem jön az Úr haragjának napja!

³ Keressétek az Urat mindnyájan e föld alázatosai, a kik az ő ítélete szerint cselekesztek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatosságot: talán megoltalmaztattok az Úr haragjának napján!

⁴ Mert elhagyottá lesz Gáza, Askelon pedig pusztasággá; Asdódot délben űzik el, és Ekron kiirtatik.

⁵ Jaj a tenger vidékén lakóknak, a Kereteusok nemzetségének! Az Úr igéje ellened van, te Kanaán, Filiszteusok földje; elpusztítalak téged, lakatlanná leszel.

⁶ És tenger vidéke legelőkké, pásztorok tanyáivá és juhoknak aklaivá lészen.

⁷ És az a vidék a Júda házának maradékaé lesz, ők legeltetnek azon; estére Askelon házaiban heverésznek, mert meglátogatja őket az Úr, az ő Istenök, és visszahozza az ő foglyaikat.

⁸ Hallottam Moáb gyalázkodását és Ammon fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták népemet, és felfuvalkodtak az ő határok ellen.

⁹ Azért élek én, mond a Seregeknek Ura, Izráelnek Istene, hogy Moáb olyanná lészen, mint Sodoma, Ammon fiai pedig, mint Gomora: tövistermő föld, só-telep és pusztaság örökre; népem maradéka prédálja fel őket, és nemzetségem ivadékai bírják majd őket.

¹⁰ Ez esik meg rajtok az ő kevélységökért, a miért gyalázkodtak és felfuvalkodtak a Seregek Urának népe ellen.

¹¹ Rettenetes lesz az Úr ellenök, mert elfogyatja a földnek minden istenét, és néki hódol majd kiki a maga lakhelyén, a pogányoknak is minden szigete.

¹² Ti is, kúsiak! Fegyverem öli meg őket!

¹³ És kinyújtja kezét észak felé, és elveszti Assiriát, Ninivét pusztasággá teszi, kietlenné, mint egy sivatag.

¹⁴ És nyájak heverésznek bensejében, mindenféle állatok serege: pelikán és sündisznó hálnek párkányain, az ablakban azoknak szava hangzik, a küszöbön omladék lészen, mert lefosztatott a czédrus!

¹⁵ Ímé, a víg város, a bátorságban lakozó, a mely ezt mondja vala szívében: Én vagyok és nincs kívülem más! milyen pusztasággá lőn, vadak tanyájává, a ki átmegy rajta, mind süvöltöz és csapkodja kezét.

FEJEZET 3

Jaj az ellenszegülőnek és undoknak, az erőszakos városnak!

² Nem hallgatott a szóra, nem fogadta a fenytéket, nem bízott az Úrban, Istenéhez nem közelített!

³ Fejedelmei olyanok benne, mint az ordító oroszlánok, birái, mint az estve járó farkasok,

nem hagynak reggelre a csonton.

⁴ Prófétái hivalkodók, hitelő férfiak; papjai megfertéztetik a szent helyet, erőszakot tesznek a törvényen.

⁵ Az Úr igaz ő benne, nem cselekszik hamisságot; reggelről reggelre napfényre hozza ítéletét; nem mulasztja el: de nem ismeri a szégyent a gonosz!

⁶ Nemzeteket irtottam ki; elpusztultak tornyaik; feldúltam falvaikat, nincs, a ki átmenjen rajtok; elromboltattak városaik, egy ember sincs bennök, nincsen lakosuk!

⁷ Mondtam: Csak félj engem, vedd fel a fenýítéket (akkor nem irtatott volna ki lakhelye; mindaz, a mit felőle végeztem): mégis mihelyt felvirradtak, rosszra indították minden cselekedetöket.

⁸ Azért várjatok rám, azt mondja az Úr, míg prédára kelek; mert elvégeztem, hogy egybegyűjtöm a népeket, hogy összeszedem az országokat, hogy kiöntsem rájuk búsulásomat, haragomnak egész hevét, mert gerjedezésem tüzében emésztetik meg az egész föld!

⁹ Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják őt.

¹⁰ Kús folyóvizein túlról hozzák imádóim, szétszórt népemnek leányai ételáldozatomat nékem.

¹¹ Azon a napon nem szégyenülsz meg egyetlen cselekedetért sem, a melyekkel vétkeztél ellenem; mert akkor eltávolítom körödből azokat, a kik kérkedve örvendeznek benned, és nem kevélykedel többé az én szent hegyemen.

¹² És marasztok közötted nyomorult és szegény népet, a kik bíznak az Úr nevében.

¹³ Izráel maradéka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találtatik szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak és nem lesz a ki felrettentse őket.

¹⁴ Énekelj Sionnak leánya, harsogj Izráel, örvendj és teljes szívvel vígadj, Jeruzsálem leánya!

¹⁵ Megváltoztatta az Úr a te ítéletedet, elfordította ellenségedet; Izráel királya, az Úr, közötted van, nem látsz többé gonoszt!

¹⁶ Azon a napon ezt mondják Jeruzsálemnek: Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion!

¹⁷ Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.

¹⁸ Az ünnep miatt bánkódókat egybegyűjtöm, a kik közüled valók; gyalázat terhe van rajtok.

¹⁹ Ímé, én elbánok minden te nyomorgatóddal abban az időben, és megtartom a sántát, és összeszedem a szétszórtakat, és híresekké és nevesekké teszem őket az ő gyalázatajoknak egész földén.

²⁰ Abban az időben elhozlak titeket, és akkor összeszedlek titeket, mert nevesekké és híresekké teszek titeket a földnek minden népe között, mikor megfordítom a ti fogságotokat a ti szemetek előtt, azt mondja az Úr.

For other languages please go to www.wordproject.org